

Historieglimt 188

Lade diakoniforening 50 år i 2002

Lade og Lademoen har hatt en rekke diakoniforeninger. Her gir prest på Lade, Jan Asbjørn Sagen, et glimt av Ladeforeningens arbeid i forbindelse med 50 års-jubileet i 2002. Artikkelen er fra menighetsbladet 2/2003 side 6 og 7: «En dag ringer telefonen i det Ulsethske hjem i Sjømannsveien på Lade. Vi er i 1952. Hanna tar telefonen. Daværende sokneprest i Lademoen, Paul Sæbø, er på tråden. På sin klingende romsdalsdialekt kommer han med en oppfordring: *"Nu, fru Ulseth, må De begynne med diakoniforening."* Og Hanna starter opp og siden har hun fortsatt, fortsatt og fortsatt. Sitat fra foreningens møtebok: *"Etter initiativ fra sokneprest Sæbø var det tirsdag den 7. oktober 1952 en tilstelning på Sjømenns Aldershjem på Lade for å starte diakoniforening... Etter en del samtale om navnet på foreningen besluttet man å kalle den Ladehalvøya Diakoniforening. Som første formann blev valgt Hanna Ulseth og til kasserer blev valgt Dagmar Hvitsand. Følgende var til stede på dette møtet: Hanna Ulseth, Dagmar Hvitsand, Petra Hagen, Julie Karlsen, Oline Roel, Helga Amdahl, Anna Johansen, Alfhild Vold, Gudrun Vold og Johanna Olsen".*

Diakoniforeningen som sokneprest Sæbø bestilte pr. telefon har nå eksistert i 50 år. I ettertid kan vi si foreningen har eksistert til mangfoldig velsignelse. Det mest synlige er kanskje pengegaver til kirke, menighetsliv og KA-Senteret. Diakoniforeningen sto for bevertningen ved innvielsen av senteret i 1980. Foreningen startet allerede på 1960-tallet med Den lille julemesse. Dette er forgjengeren til Lade menighets julemesse: En viktig inntekstkilde i alle år for menighetens liv og et godt sosialt samlingssted. Diakoniforeningen har også arrangert julelunsj for eldre de siste årene. Foreningens møter ble holdt i salongen i Sjømenns Aldershjem inntil de flyttet til KA-Senteret på midten av 90-tallet.

Et lite eksempel på det gode miljøet finner vi i referatet fra foreningens møte 1. februar 1958: *"Sjokoladeselskap: Duftende sjokolade og fersk loff, 40 stk. til stede. Innkommet den gledelige sum av kr 118.50."* Et annet eksempel fra foreningsmøte 2/7-1957: *"Damene ankom kl. 12.00 til Lyngen hvor Hanna var husfrue og Oskar husfar. En nabodame i foreningen hadde laget lapskaus. Ingen gikk hjem før kl. 8 om kvelden."* På foreningsmøtene hadde man utlodning. Gevinstene var varierte fra sølvteskjeer til cowboydrakt. Her lå mye av foreningens økonomiske grunnlag. Utlodningene ble forresten oppfattet litt forskjellig. I referatboken begynner etter hvert en referent å skrive under referatene med IP, Ingrid Pettersen. Hun hadde med sin yngste sønn Øyvind, for øvrig organist i Lademoen kirke og fast akkompagnatør for Nidarosdomens guttekor. Øyvind og mor tok trikken fra Lade. På veien hjem var de to innom fru Otnes og kjøpte brød. Der ble det spørsmål om hvor de hadde vært.

"Diakoniforening", svarte Øyvind tydelig. "Hva gjorde man der da?" kom spørsmålet. "Daman spelt kort", svarte unge Pettersen, det var nok utlodningslappene han hadde tatt for kort.

Det har vært rom både for skjemt og alvor i disse 50 år. Ved denne anledning er det naturlig å lese fra referatboka fra møtet 24/9-1957: *"Møtet blev åpnet med en minnestund om Kongen (Haakon VII). Kongesangen blev sunget og derefter sa fru Muhle nogen ord i anledning vår Konges død. På et lite bord var det et nydelig billede av Kongen, vakkert dekorert med sørgeflor, blomster og lys."* Fru Mary Muhle var leder en tid på 50-tallet. Et sitat fra 30-årsberetningen: *"I alle disse år har vi kun hatt to formenn: Hanna Ulseth og Mary Muhle. Hanna er ikke vår formann i navnet lenger, men så lenge hun er det i gavnet er vi fornøyd og vi vil takke henne for alt hun har gjort for foreningen i alle disse årene... Medlemstallet for foreningen har variert noe. Foreningen vokste raskt til ca. 15-20 medlemmer. Det var ikke uvanlig med 20 tilstede."* Disse glimtene fra en trofast foreningsvirksomhet har til felles at de forteller om at medlemmene har kjent det som en privilegert glede å få samles og ha en felles oppgave.

Giverglede og tjenesteglede har vært kjennetegnet på diakoniforeningens virke i alle år, de siste år ingen unntak. Medlemmene deltar fortsatt på julemessa, bare kom og se til høsten. Miljøet i foreningen er det samme hjertegode og trivelige. Det er et privilegium å få besøke diakoniforeningen i en travel prestehverdag. Lade menighet kan glede seg over mange nyttige gaver foreningen også har bidratt med det siste tiåret, for eksempel puter til benkene i Lade kirke og nytt skinn på alterringen. På menighetens høstfest 27/10-2002 ble den beste diakonale tradisjon fulgt opp: Diakoniforeningen som tjener ved bordene i bokstavelig og vid betydning, overrakte en ny alterduk i gave til Lade kirke.